

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekű hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre — — — — — 10 K.
Fél évre — — — — — 5 K.

Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:

Dr. MARTON ADOLF.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők

Megjelenik minden szombaton.

Nyilttér sora 40 fillér. — Hirdetések meg-
egyezés szerint közöltnék.

ETERNIT

Elárúsítás Jánosháza és vidéke részére
Schlesinger Rudolf fakeskedőnél
JÁNOSHÁZA.

Hatschek szabadalma a jelenkor legjobb tetőfedő anyaga. Igen fontos! Minden Eternit-lap „ETERNIT” szóval van megjelölve. Szíveskedjék mindig határozottan **HATSCHÉK-FÉLE ETERNIT-palát kérni.**

Magyarországi központ:
ETERNIT MŰVEK : Hatschek Lajos
Budapest, VI. Andrassy-ut 33. szám.

Építessünk új városházat.

(Dr.) Jegyzőválasztás küszöbén állunk. Az új erő, új életet jelentsen. Nem ismerjük a megválasztandó programját, de már előre megköveteljük tőle, akár ad programot akár nem, hogy a haladás és fejlődés terén mutassa be erejét és tehetségét. — Tér, idő s helyre van szüksége annak, aki dolgozni akar. Jánosházán sok dolog vár elintézésre. Itt lehet eredményt elérni vas akarattal és kitartással.

Az első égető kérdés, amely megoldásra vár, egy modern, minden követelménynek megfelelő — városháza. A legutolsó községben van célszerű — község-háza. Itt az sincs. Van igaz, amelyre ráfognak, de csak azért, mert a község tulajdona.

Hisz ha választásról van szó, akkor a nép nem fér el ott, hanem a kaszárnyába kell menni a főbíróval együtt!

A képviselőtestületi gyűléseken alig fér el az ember az u. n. irodában. Az adóügyi jegyző ilyenkor kiszorul, sétálni kénytelen, mert nincs hely, ahol dolgozhat. Akkor miért kérelmezték?

A vásártéren parlagon hever a községnek egy nagy épülete, nagy telekkel — a kaszárnya. Ezt kell átalakítani, vagy lerombolni s a helyébe egy monumentális városházat építtetni. A forgalom itt van, a község könnyen megtalálhatja, ami szintén fontos.

Ne okozzon fejtörést a pénzügyi kérdés.

A régi városháza eladandó.

A kaszárnya helyén építendő palota emeletes legyen. Gondoskodni kell községi és körjegyzői irodákról és külön egy nagy tanácsteremről. A körjegyző fizetne bért.

Földszinten körös-körül bolthelyiségek.

Mióta a sertés piac a vásártérre helyeztetett át, a forgalom ide terelődött, a kereskedők kapva-kapnának egy üzlet-helyiség után, így a befolyó házbér törlesztené az esetleg felveendő 50 éves amortizációs kölcsönt s még maradna is. Ami a fő, lenne egy új szép palotája a községnek.

Istenáldotta buza.

(Álföldi mese.)

Mikor az uristen a világot megteremtette, leküldte az angyalokat, nézzenek körül idelelent van-e valami hiánya a világnak.

— Van ám, urunk-teremtőnk, — jelentették az angyalok, — buzát még nem teremtettél.

— Ejnye, ejnye, — csóvalta meg az Uristen a fejét, — hát akkor miből sütik az emberek a kalácskenyeret?

— Zuzmóból török, fakéregből örlik, — panaszkodtak az angyalok.

— Nosza hamar, rázzátok ki az abroszomat az ablakon, — parancsolta az Uristen.

Egy-kettőre fölkapták az angyalok az aranyabroszt az Uristen asztaláról, vitték az ablakhoz s a mi morzsa benne volt, mind kirázták a földre, abból hajtott ki idelelent a buza.

Akkoriban azonban még nem volt olyan áldott növény a buza, mint most. Olyan volt

mint az árokparton nővő vadbuza, a mivel a gyerekek szokták játszani. Alacsony a szára, tarackos a gyökere, ritkás a kalásza, apró a szeme.

— Ejnye, de hitvány kis gízgaz lepte el a földet, — mondogatták az emberek és ügyet se vetettek a buzára, hanem aztán is zuzmóból meg fakéregből sütötték a kenyeret. Mindössze két testvér akadt, aki azt mondta, hogy az Isten ajándékát nem szabad megvetni. Az egyik is fogott magának egy darab buzaföldet, meg a másik is.

— Isten nevében vessünk, — mondta a fiatalabb, akinek annyi volt a fia, lánya, a hány az uija.

— Isten nevében arassunk, — mondta az öregebb testvér, a ki olyan magányosan élt a világban, mint valami öreg fűzfa a pusztában.

Hát hiszen vetni könnyű volt, mert abban a szél is segített. Vette az apró magot, mint a pelyvát s hol szemenként hullajtotta el, hol csomósan ágyazta be a földbe.

— Adtál, uram, segítséget, de nincs benne köszönet, — sóhajtották a testvérek, akik az első szántó-vetők voltak a világon.

Bezzeg nem fujt a szél aratáskor. Sütött a nap mint a fűtött kemence, hullott a verejték, mint az eső, szédelgett a két testvér, mint a beteg. Külön kellett leszakajtani minden szál buzácskát, kézzel kipregtetni minden kalászat s utoljára se lett több az egész termés egy-egy szák buzánál.

Szép holdvilágos este volt, mikor a fiatalabb testvér bekötötte zsákját a tarlón. De ki is nyitotta mindjárt, felét kiöntötte a szűrőre s csak a másik felét hagyta a zsákban.

Est átvizsem a bányám sértyébe, oda-öntöm az övébe, — gondolta magában. — Nekem van fiam, lányom, van aki segítsen kenyeret keresni. Neki se kjsai, se nagy, aki segítségére legyen. Uram, segíts meg józandékomban.

Azzal a vállára kapta a zsákot s neki-vágott az éjszakának. Hát a hogy a földje-széléhez ér és át akar bujni a sövényen,

Iparosaink kiképzése.

Nálunk gyakori a panasz, hogy sok az iparos, nagy a verseny és alig van a kisiparosnak tere a megélhetésre. Tény azonban, hogy nálunk nehéz a kisiparos sorsa, de az is tény, hogy helyzetüket nem számuk nagysága okozza mert az ország még jóval több iparosnak is tudni fog tisztességes megélhetést biztosítani, hanem igenis a baj abban gyökerezett, hogy más nemzetek fejlődöttebb iparával szemben sikerrel nem vehette volna fel a versenyt. Nekünk egész legújabb időkig alig voltak szakszerű képzett munkásaink. Sőt iparosaink műveltsége még nem rég is alig terjedt tovább a kötelező elemi iskolai műveltetnél.

Csak az újabb időben fordítottak nagyobb gondot iparosaink kiképzésére. S ennek javára kell tudnunk, hogy a magyar ipar az utolsó időben nagyobb lendületet vett. De még mindig szorít bennünket az importált ipartermékek sokasága s sok tekintetben indokolatlan az iparosok felajdulása, hogy mégis a külföldi portékát vesszük és nem a hazait. Miért? Azért, mert nem egy iparcikk van, melyet hazai iparosaink nem tudnak előállítani, vagy ha tudják, messze mögötte áll a külföldinek.

S hogy az ezen téren mutatkozó hiányokot segítsünk, országpszerte megindult a mozgalom iparkiallitásokat rendezni és épen az utóbbi években több helyütt rendeztek ilyeneket.

Ha ezen országos mozgalmakat és törekvéseket bíráljuk, úgy tűnnek azok elő, mint egy nagy épület emeleteinek szüntelen és megfeszített erővel való tatarozása. Folyton javítjuk, foltozzuk az emeleteket; nagy és elismerésre méltó igyekezettel azon vagyunk, hogy nagy épületünk emeletei szépek legyenek, tartósak, csinosak és versenyképesek. De minden igyekezetünk dacára folytonosan azt vesszük észre, hogy nem bírjuk a külföldet teljesen elérni, nem bírunk a nyugati művelt iparállamokkal lépést tar-

tani, még kevésbé azokat túlszárnyalni. Hol van hát a hiba? Mitevők legyünk? A hiba ott van, hogy rozoga alapra építünk. Iparépületünk fundamentuma inog, ezt kell elsősorban megerősíteni s merjük állítani, hogy amíg ezen nem segítünk, a forszírozott iparkiallitásokkal sem fogunk célt érni.

Melyek hát iparépületeink fundamentuma? Feleletünk egy szó: iparostanoncaink. Ezeket kell nevelni, jobban mondva ezekből kell nevelni olyan iparosnemzedéket, mely a műveltség összes kellékeivel lépjen ki az életbe. ismerje a külföldet és legyen széles látóköre! Ez az, ami a mai iparosainknál hiányzik. Százával ismerjük azon iparosok számát, akiknél megvan a szorgalom és igyekezet, de alacsony műveltségük-nél fogva nem bírnak érvényesülni. A száz közül csak egy példát.

Állítólag híres a szegedi halbicska! Hát híresnek híres, de meddig terjed a híre? Ne kutassuk; messze állunk még Szeiffeldtől és Szollingentől. Álljunk mi szóba egy magyar késmesterrel és váltsunk szót egy angol iparostársával, nyomban látni fogjuk a nagy különbséget. Az angol művelt, tanult, világlátott, nagy üzleti összeköttetésekkel bíró iparos, amit alapképzettségének köszönhet. A miénknek látköre pedig az ipartársulatokon túl nem terjed.

Iparosainkat nevelni kell tehát előbb anélkül nem érünk célt, még ha százával is rendezünk iparkiallitásokat, mert önálló felfogásra és kompozícióra a tanulatlan elme nem jut soha.

Nem lehet célunk elhelyített az iparos nevelés vezéralveit előadni, csak arra kívánunk rámutatni, hogy iparunk felvirágozását nem fogjuk mindaddig elérni, míg népünk lelkében meg nem gyökerizik az a meggyőződés, hogy egy iparosnak, ki a mai világban boldogulni akar, többet kell tudni az írás és olvasásnál.

Községeink és a közegészség.

VIII.

Vigyázzunk továbbá arra, hogy minden olyan dolgot kikerültetünk, amely lakásunkat, kutunkat megfertőzti. Így például istállót nem helyezünk el szoba tőszomszédságában, hogy az se a falakat, se a földet, a talajt meg ne fertőzze.

Sárosban voltam szemtanuja, hogy az utca felé lejtő udvaron állandóan csörgedezett a falu közepén folyó patakba a trágya lelke, a trágyalé. Ha jött egy zápor, az egész trágyadombot kilugozta. A tót ügyetlenség pedig még a kutját is alig tudta megvédeni attól, hogy állandóan bele ne folyjon a trágyalé.

A trágya elhelyezése okozza azután egyik fontos teendőt. Mert a trágya amilyen fontos dolog a mezőgazdaságban, olyan károkat is tehet maros-savas voltánál fogva az épületben. Tudjuk például, hogy a baromfi, ha megissza a trágyalévet, nagyon könnyen belepusztul. A trágyalé ha a házak falába beleveszi magát, az a ház sohasem lesz, többé

száraz; ha kutba folyik, vagy szivárog: egy sereg betegség, sőt halálos nyavalya szülőjévé válik, például a tifuszé.

Azért a trágyát falaktól távol, árnyékos, fás helyre telepítjük s az elszálló csipős részeket, amelyek éppen a legdrágább részei a trágyának, egy-egy márk gipszpor elszórása által kötjük meg. Ha például az istállóban hetenként kétszer gipszport szórunk az alomra, az istállónk sem büdös nem lesz, sem a trágyának nem lesz meg a maró szaga, a trágya pedig sokkal értékesebb lesz.

Ezek után még csak egy-két olyan dolgot akarok megemlíteni, melyet a haznál és a családban állandóan meg kell tartani.

Mosdótál, viz és pohár-állandóan legyen kéznél. Minden evés előtt mindenki megmossa a kezét. Ha az asszonynéptől elvárjuk, hogy piszkos kézzel ne gyurjon tésztát, magunkat meg becsüljük annyira, hogy tiszta kézzel rakjuk a szánkba, amiből vér lesz. A gyomrunkat se nézzük moslékos dásának.

Hetenként legalább egyszer becsületesen megmosakodjunk s amikor szerét tehetjük, fürdödjünk. Erről különben lesz még szó. Szánkba vett vízzel soha ne mosakodjunk. Szájból ne etessünk, kis gyerekeknek ne rágjunk. Szánkba kivett falatot másnak ne adjunk. Betegnek, gonyadozónak mindenkor külön edénye, pohara legyen. Maga a beteg ne engedjen ahhoz másnak nyolni használatát végett. Aki beteggel bánt, mással ne érintkezzen. Különösen ragadós beteggel ne érintkezzen és különösen a gyerekek maradjanak tőle távol.

Ne köpködjünk. S ha mégis kell, akkor edénybe köpjön egészséges, beteg egyaránt. Egy rossz tál s egy kis fűrészpör akad minden szegény helyen. A fűrészpör pedig időnként a tából tűzbe kell vetni.

Szóval rá kell magunkat is, a gyerekeket is szoktatni a tisztaságra és meg kell adni a módot is rá, hogy állandóan fogantossithassuk a szükséges tisztaságot.

Ennek a módnak a megadásában nagyban segíthet a község.

Utóljára hagyam a köztisztaság egyik igen fontos eszközét: az árnyékszékeket.

Ma már tudjuk, hogy mennyi fertőzés történik a bélen keresztül is. Van akárhány ragadós betegség, amely egyenesen az ürülék útján szaporodik. Épen ez indította a hatóságokat az árnyékszékek föllállítására kiadott rendeletre.

Eltekintve azonban a ragályos betegségektől, annyi egyéb más betegség származhatik az ürülékkel eltávozott, porba főlkapott betegségcáirák révén, hogyha maga a tisztesség nem hozná is magával, ez is elég ok az árnyékszék felemelésére és állanó jókarban tartására.

Ürülék útján terjed a kolera, vérhas, pestis, tifusz stb. És nem kell több, minthogy pl. a tifusz csirát tartalmazó ürülék porrá száradjon, a szél főlkapja és káposztafőjre, salátára rácsapja. Ott olyan erősen megtapadhat, hogy nem lehet lemosni. Aki megessi; benne van a bajban. És sohasem tudja az ember, hogy az ürülék nem tartalmaz-e betegségszirát. Azért az árnyékszékekbe időnként oltott meszet kell dobni porrázúzottan. Az oltott mész tönkre égíti a csirákat.

Az emberi ürüléket ép az említett ok miatt nem is szabad csak úgy a szántóföldekre, rétekre teregetni, mint a marhatrágyát,

összeülődik valakivel, akinek épen olyan zsák van a vállán, mint az övé.

— Te vagy, Öcsém! — kiáltotta el magát a zsákos ember.

— Hova igyekszel bátyám? — kérdezte a fiatalabb testvér, lecsusztatva a zsákot a válláról nagy meglepetésében.

— Én bizony tehozzád indultam, — tette le az öreg ember is a zsákját. — Én bizony, mondom megfelezem veled, a mit az Isten adott. Magános ember vagyok, kicsivel beérem; sokan vagytok, sok éhes száj kéri a falatot.

Abban a percben nagyot villant a fejük fölött az ég, hirtelen meleg szellő kerekedett, főlkapta a zsákokat s a mi buza volt bennük, azt mind szerteszt szórta a világon.

— Legyen megáldva, a mit a testvéri szeretet megszentelt, — mosolygott le az Isten az égből.

Szóta olyan bokros növény, telt kalászu, kővér szemű, Istenaidotta növény a buza.

hanem ha valaki használni akarja, akkor oltott meszet és földet kell hozzászórni. A mesz és a megegyezzer annyi föld elveszi 10—12 hónap alap színét-szagát, fertőző képességét s akkor kitűnőbb trágyát ad az istállótrágyánál. Tisztán és rögtön használva a zöldségféléket úgy fertőzheti, hogy a legveszedelmesebb operációkra adhat alkalmat. Így történik sokszor a városi zöldségtermelők útján. Nem egy vakbélgyulladás és operáció a vége.

Falun persze így is csak a »maga büribe« hal meg a beteg, ott a baj egyéb oka után ritkán kutatnak, mert drága a doktor meg a patika, de ami olcsó: az állandó tisztaság és okos tisztaság, azt nagyon nehezen lehet megszokni.

Utas.

S. E. emlékkönyvébe.

Bohó gyermekleány vagy te még most.
Az életet csak hirtől ismered
Fejed felett legyen derűs az égbolt,
Szemedbe könnyek sohse gyűljenek.
Maradj örökké szépnek, fiatalnak,
Ne ismerhesse lelked meg a kint,
Mikor elérhetlen után ragadnak
A vágyaid, nyugdózd le sorra mind
Szeretni csak szeress, ha majd a szived
Dobogni kezd jobban amint szokott,
Az jöjjön érted, az legyen a hived,
Kirái a legszembeket álmodod
Ha boldog lesz, majd gondold néha rám is,
Ki messze járok mostan töletek
S csak azt teszem, mit megtenne más is,
Hogy küldök egy szíves üdvözlötet.

Movák Pál.

Heti krónika.

Püspök fogadtatás. Mikes János gróf püspök folyó hó 30-an délután 5 órakor fog városunkba érkezni. Körtvélyes felől jön. Koscsikkal mennek eléje s a Dukai-utcán fog a menet elvonulni. A diadalkapunál Szabó András bíró fogja a község nevében üdvözölni. Innen a püspök a templomba fog menni, ajtatósságát elvégezni. Majd a Várba fog hajtatni, hol Erdődi Sándor gróf vendége lesz. A fogadtatásra az előkészületek már folynak. A diadalkapu oszlopai már állnak. Az utakat tisztítják, a templomokat tatarozzák. Kérjük a közönséget, házaikat lobogózzák fel, virágokkal díszítsék ablakaikat, hogy ünnepi dísz őltsön minden.

Kérelm. Azon t. olvasóinkat felkérjük a hátralékos előfizetési összeg beklődésére, kiknek már több mint egy negyedéve jár a lap, hogy a kötelezettségünknek a nyomdász-szal szemben mi is megfeleljünk.

Zajos tanítógyűlés Vásárosmiskén. F hó 24-én tartotta a »Jánosháza r. k. tanítói kör« a rendes tavaszi közgyűlést. Az elnök — tekintettel a nagy tárgyhalmazra — a szokásos megnyitó beszédet elhagyta s rátért a napirendre. A jegyzőkönyv felolvasása után a legújabb kiadott »Rendszabályok«, módosításra került szóba. Sebtyén Ferenc nagykamardi tanító szótört legelőször hozta, felolvasván értekezését, melyben kimutatta, hogy a kinevezett tanítóságra rátkmált egyházi főtanfolygólók, kerületi tanfolygólók tanítógyűléseket nem vezethetnek, ez sérti a tanítók önértetét. Az elnöki állás bizalmi állás, arra a tanítóság maga akar választani független főtanfolygólók, nem érdekelt főt akar látni az állásban, aki másféle gravitál. Különbben is, nincs olyan egyesület, melyet kinevezett elnök dirigálna, hanem mindig választott elnök áll az élén. Látszik, mily kevésre becsüli a magas

klerus a tanítóságot, még ez utolsó mentsvárától is elakarja ütni. — Minden mondata után zugó helyeslés, találó közbeszólások mutatták, hogy a tagok egyetértéssel vele. — Majd Fehér István jánosházai tanító olvasta fel birálatát a »Rendszabályokról.« Keményen támadta annak készítőit, kik a tanítóktól minden jogot elvettek, de a köteleességeket, a munkát a tanítók nyakába varrták. A laikus, a született főtanfolygólók, a született pübános igazgató urak adjanak tanaesot a szak-képzett tanítóknak? Ezek tanügyi rendelkezéseit fogadják el a tanító, kik akkzor a tantervet sem ismerik. Végül egy indítványt terjeszt elő, mely szerint a kör-küldjön ki tiz tagu bizottságot, melyben a papok is képviselve lesznek, — hogy a tanítóságra sérelmes pontokat összehozva felterjesztesse az illetékes helyre. — Majd Király János, jánosházai tanító beszélt, ki az előadók nézeteit mindenben helyesli és egyuttal indítványozza, hogy a tiz tagu bizottság június 1-én délelőt 9 órakor tartsa meg gyűlést Jánosházán. Lelkükre köti a kartársaknak, hogy e napon kivétel nélkül megjelenjenek és aggodalmát fejezi ki afőlött, hogy e terv dugába fog dőlni. De a kartársak lelkes hangulata mutatta, hogy kitartással fognak majd a munkához. Ezután Király János a biralóbizottság jelentését olvasta fel. »Mit tehet a tanító az iskolában és a nép között a hitvédelemhez szükséges kath. öntudat fejlesztésében« című tételre kitűzött 20 koronás díjat a biraló Salamon Ferenc bejoci tanítónak ítéltek oda; jeles dolgozatáért dicséretet kapott Pungor Iren, jánosházai tanítóné. Egy másik tételre »Mit tehet a tanító a nép anyagi jólétének emelése és szellemi művelődésének előmozdítása érdekében« kitűzött 20 koronás díjat Király János nyerte el. Dolgozatával élénk vitát provokált. Cáfolta az ellenérveket, bizonyította igazát. Végre is a közgyűlés határozott s tulnyomó szótöbbséggel neki ítélte oda a díjat. — A gyűlés fél 2 órakor záródott be.

Halálozás. A betegeskedő Kerbaum-mayer Ernő nagyköcski tanító f. hó 24-én d. e. 9 órakor meghalt, épen akkor, mikor kartársai Vásárosmiskén a tanítógyűlésre megjelentek. Temetése 26-án d. e. fél 10 órakor ment végbe, melyre kollégái is elmentek és szeretetteljesül kisorszt helyeztek koporsójára.

Scharlach Egyházashetyén. Egyházashetyén a scharlach szörványosan fellépett.

Áthelyezett vásárok. A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a Hosszuperezs-tegen május 5-ére kitűzött országos vásár május 6-án, a június 30-ára kitűzött vásár pedig az idén kivételesen július 1-én legyen megtartható.

Elveszett. Egy női karkötő 3 kis kövel a városházától egész a gyógyszeriarig levő uton elveszett. A megtaláló kelő jutalomban részesül. Azon karkötő értéke nem nagy — de emlék. A megtaláló jelentkezzék a kiadó-hivatalban.

Szülők figyelmébe. Miután tudjuk azt, hogy a gimnáziumi és polgáristolai ifjúságnak idegen városban, gőli tanítatás a szülőknek nagy költségre kerül, elhatároztuk, hogy szeptembertől kezdődőleg úgy a fiúk, mint a lányok tanítását elvállaljuk. Hogy azonban a szükségés helyesgről, beiratásokról stb-ről még idejkorán intézkedhessünk, kérjük a t. szülőket, hogy gyermekeiket április hó végéig alulirotnál (róm. kath. iskola) előjegyeztesni sziveskedjenek, ahol bővebb felvilágosítást is nyerhetnek. A vállalkozók nevében, *Király János*, tanító.

Drágább az utazás. Tudvalevőleg ez év július 1-én lép életbe a Máv. vonalain az új személydijszabás, mely jelentékenyen megrágtja az eddigi zónárákhoz képest az utazást. Az új dijszabás szerint a menetjegyek ára 10 kilométerenkint drágul, de nem egyenlő arányban; a nagyobb távolságokban ugyanis csökkenő arányu lesz a drágulás. A szomogódos forgalomban a dijszabás alapja a 20—30 kilométeres távolság. Leginkább drágulnak a

középtávolságok utazási árai. Így Budapestről Győrbe II. osztályu gyorsvonatu jegy 12 K., 10 f. lesz; eddig 8 K. volt. Bruckig eddig 14 K-ábá került a jegy, ezután 17 K-ábá, Fehringig 10 K. ezután 15 K 20 fill. lesz, Pozsonyba 14 K-ábá került a jegy, július 1-től 18 K 70 f. Marcheggig 14 K-ábá került az ut, ezután 18 K 30 f. Zsolnáig 16 K ezután 22 K, Miskolcig 12 K ezután 14 K 50 f., Sátorajauhelyig 16 K ezután 20 K 20 f., Kassára 16 K ezután 20 K, Debrecenbe 14 K ezután 21 K lesz. A nagyobb távolságokban a jelenlegi és az új dijszabás közt a következő különbségek lesznek. Kolozsvárra most 18 K a II. osztályu gyorsvonatu jegy ára, július 1-től 24 K 20 f. lesz, Brassóig 18 K ezután 27 K 90 f. lesz, Temesvárig 16 K ezután 22 K 20 f., Zimonyig 18 K ezután 26 K 10 f., Fiuméig 20 K ezután 26 K 60 f., Zágrábig 18 K ezután 24 K. A III. osztályu menetjegyre nem drágulnak meg olyan arányban, mint a II. osztály jegyei. Most a két kocsiosztály közötti különbség 50 százalék július 1-től 60 százalék lesz. Így például 300 kilométer távolságban egy III. osztályu jegy ára 10 K lesz. Fiuméig a III. osztályu jegy 12 K 10 f.-be fog kerülni, Pozsonyig 7 K 60 f., Miskolcig 6 K 60 f. A Máv. igazgatósága az új dijszabás alapján elérhető bruttó bevételi többletet tizenöt millió koronára becsüli, a melyből a szállítási adó és kincstári bélyeg címén mintegy 2,800.000 K levonandó, úgy hogy a személydijszabás felemelése által a Máv. tiszta bevételi többlete tizenöt millió korona lesz.

Egy csavargó elfogatása. Tompa László bobai körjegyző arról értesítette a jánosházai csendőrséget, hogy Micsodai Sándor süttőseged lakásán részegen megjelent s mikor tőle igazolványt kért, nyakon ragadta s rajta könnyű testi sértést ejtett. A csendőrség a csavargót őrizet alá vette és a czell-dömölki szolgabírói hivatalnak átadta.

Mi kellene a gyümölcsben, szőlőben? Egyelőre jó idő, mondja a magyar gazda. De kell más is. Kerítés. A kerítés nélküli gyümölcsös, szőlő ezt a nevet alig érdemli. És a mióta a Delta című versenyen kívüli kerítés anyagot oly olcsón, jutányosan szállítja *Kollerich Pál és Fiai* (Budapest, József-rakpart) hirtveves cég, azóta nem képez gondot a gyümölcsösnek, szőlőnek vadaskertnek elkerítése. Olcsóság, tartósság, szilárdság egyaránt ajánlják e magyar gyártmányt. A cég bárkinnek küld egy egyszerű levelezőlapon nyilvánított óhajtsára árjegyzéket.

Lopás. Anló Rudolf, jánosházai lakós cselédjét Kum Annát asszal gyanusítja, hogy a szekrényből 10 korona készpénzt, 1 darab ezüstkanalat, 1 db. lepedőt, 1 darab vánkost ellopot és a pincében levő 1 akó borát kicsinyenként elhordta s vizet láltott helyettes. A csendőrség az illetékes hatóságna feljeleníti.

Szerkesztői üzenetek.

J. Helyben. Kis türelmet kérünk. Ha megérik a gyümölcs, lehall a fájáról. A másik dologra ez a megjegyzésünk: Aki provokál, ezt azért teszi, hogy magyarázatot, elégtételt kapjon. Az alternatíva ez: vagy kap, vagy nem. Ha nem, akkor az illetőtől egyrészt butaság. Akkor ne provokáljon. De másrészt gyávaaság, okot, ürügyet keresni kibujni az elégtételadás és elégtételvévés módja alól. — Erre egy kitartott jingli sem képes. Nézzé meg Nagy Endre kabarettijében a »Dinnye-című paraszti életképet. Ott megtudhatja, hogy hanyóle az udvarló. Nagy Endre szellemes megjegyzése a ló.

T. Helyben. Ne izéljen. Hát tehetünk mi arról, hogy az? Hát nem az? Hiszen a Székely is tudja, de tagadja. Miért mondta egyszer, aki az én Lipsimet gyűlöli, az engem gyűlöli. Mi tudjuk ám, hogy miért éneklik őt folyton kórusban: »Oh milén, oh milén finom-mak vagyunk!«. A kórus egyik tagja hozzá teszi: »de elezsánsak is«. Mbah.

Gabona árak

1912. évi április hó 24-én:

Buza	10.10
Ross	10.10
Árpa	9.80
Zab	9.80
Tengeri	11.
Bab	13.

Hozatal kielégítő. — Irányzat szilárd.
Az árak 50 kg.-ként korona értékben értendők.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Eladó

3 pedálos szép, fekete pianinó.
Cím a kiadóhivatalban.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyon tisztelt közönség tudomására hozni, hogy miut képesített kőműves mester elvállalok minden e szakmába vágó munkát. Továbbá elvállalok **cementkut építést** és raktáron tartok többféle **cementlapokat** s minden e szakmába vágó munkát mérsékelt áron számítok.

Jánosháza, 1912. febr. 15.

Magamat a tisztelt közönség b. pártfogásába ajánlva

maradok tisztelettel

Perendi Endre

képessített kőműves mester,
cementlap és cementkut építő.

Berger

fényképészeti műterme

: **J Á N O S H Á Z Á N** :
Dr. Figuli-féle házban.

Készít: személy, csoport és
gyermekfelvételeket művészi
kivitelben.

Életnagyságu képeket

brom, platin, pastell vagy
olajfestéssel.

Minőség! Olcsó árak!

Felvételek borus időben is
sikerrel eszközöltnék.

Üzlet áthelyezés.

A nagyérdemű közönség tudomására hozom, hogy

borbély- és fodrász üzletemet

április 26-án a Schrotta-féle házba helyezem át. (A Korona-szálloda átellenében.) Uj üzlethelyiségem a mai kor igényeinek megfelelően lesz berendezve.

Nagy raktárt tartok az összes bel és külföldi piperecikkekből.

Manikűrözéssel és **tyukszemvágással** ezután is foglalkozom, kívánatra házhoz is megyek.

Kérem a nagyérdemű közönség becses pártfogását, melyet iparkodni fogok kiérdemelni.

Jánosháza, 1912. február hó.

Nagy Lajos, borbély és fodrász.

Gróf Erdődy Sándor erdészeti hivatala.

É R T E S I T É S.

Jánosházán, gr. Erdődy Sándor faraktárában (a Vár alatt)

1 m. cser-gyertyánfa hasáb 8 K 50 fillér.**1 m. tölgy hasáb 7 K 50 fillér.**

A fa mindennap váltható a jánosházai erdőhivatalnál.

Urodalmi erdőhivatal.

É R T E S I T É S.

Van szerencsénk a t. vevőközönség b. tudomására adni, hogy a jó hírnévnek örvendő **Rozner József**

rőfös és divatáru üzletét

1911. évi április hó 1-én átvettük es azt **Rozner József** utódal **Rotschild és Sebestyén cég** alatt tovább vezetjük.

Raktáron tartunk valódi angol, gyapju, Reichenbergi és Brünni férfi szövetekeket, azonkívül női szövetekből a legutolsó divatukat costüm és egyéb ruhákra valót. Kanavásznak, vásznak, valódi rumburger damastárukból valamint nap és esőernyők, harisnyák és diszekből óriási választék.

Kérjük a n. tisztelt vevőközönség bizalmát ránk is átruházni sziveskedjenek, mi pedig azon leszünk, hogy b. bizalmukat kiérdemeljük.
Jánosháza, 1912. évi február hó.

Kiváló tisztelettel

Rotschild és Sebestyén.